

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

De diatypisibus ecclesiasticis sermo dogmaticus. Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
325

σος τὰ ὄπῃ Δεκίου κτ' ὁ δὲ διωγμὸν
ζυγόντα πρὸς τὴν ἐν τῷ μαρτυρίῳ
μὴ διωκέντων ἀγωνισάσθαι, ἀλλὰ ἄρ-
νησαμέντων, διηγεῖτο, καὶ ἀκρίβειαν
αὐτοῦ καὶ νόμον περιεβαλλέτω, λέ-
γων· ὡς ἄρα οὐ γρη῏σεν μὲν τὸ βα-
πτισμα ἡμάρτηκῶτας δεχόμενι μετὰ
νοουώτας, ἢ τῆς κοινωνίας τῶ μυστηρίου
τῶ λυποῦ ἀξιοδοτοῦ. ταῦτα εἰπόντος
τῶ Ακασίου, ἐφῆ πρὸς αὐτὸν ὁ βασι-
λεὺς· τίς ὁ Ακασίε κλίμακα μόνου,
καὶ ἀνάβηθι εἰς τὸ οὐρανόν. μὲν ταῦ-
τα πάντες ὁ Ἱπποκρίτης διατυπώσεις
ἐκκλησιαστικὰς διαφόροις ἐκπύδεται.

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατυπώσεων
λόγος διδασκαλικός.

ΚΕΦΑΛ. λ'.

ΟΜΙΛΗΣΩΜΕΝ τῷ Φω-
τῇ, ὃ ὄστιν ὁ Χρῆστος, ὡς πλη-
σίῳ αὐτῷ ἐσῶτες, ὡς ὁρῶντες αὐτὸν,
οὕτως πολιτευσώμεθα ταῖς βίαις ἀ-
μαρτωσίαις. βίαι γὰρ ἀμαρτωσίαι, ἐκ
λόγου θεῶ περιεστυχώμεθα· λόγος δὲ
θεῶ παρῆστιν, ἐν δὲ καρδίᾳ καὶ πο-
λιτεία καθεστῶ ἐν ταπεινοφροσύνῃ
φυλάσσεται. ἔκαμιν ὁ Ἰσραὴλ τὰς
δουσίας Ἱππελῶν· ἔκραζον ὁ πρὸς
φῆται πρὸς τὸν θεόν· Ἐξαπόσειλον
τὸ φῶς σου καὶ πλὴν ἀλήθειάν σου.
ἐκείνοι ἔκραζον, ὁ ἡμεῖς ἐλάβομεν·
ἄλλοι κεκοπῆκασι, καθεὶς εἶπεν ὁ
κύριος, καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύδαμεν. ἦλθε γὰρ πρὸς ἡμᾶς
αὐτὸς ὁ κύριος λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ
φῶς, ἐγὼ εἰμι ἡ ἀλήθεια. ἀκαμά-
τως ἐλάβομεν πλὴν χάριν, ἀλλὰ διὰ
καμάτου θεῶ ἡμᾶς φυλάξαι πλὴν
χάριν.

Concil. Tom. 2.

gnante Decio gestas, & quæ per-
secutione ingruente acciderant,
& de iis qui martyrii certamen
decertare non poterāt, sed Chri-
stum abnegabant, narravit, ex-
quiritamq; feueri cuiusdam Ca-
nonis obseruationē in medium
adduxit: Quod non oporteat eos
qui post baptismum peccarunt,
quamuis poenitentes admittere,
nec mysteriorum communione
dignari. Quæ cum dixisset Ace-
sius, imperator sic illum denuo
affatus est: Erigito tibi scalam
Aceti, & ad cælum solus ascen-
dito. Post hæc omnes episcopi
varias ecclesiasticas constitutio-
nes edunt.

Concil. Eli-
beritan.
can. 11.

De diatyposis ecclesiasticis
sermo dogmaticus.

CAPVT XXX.

VERSEMVR cum luce, quæ
est Christus, tamquam ipsi
propinqui existentes, & ipsum
aspicientes. Sic in sanctificanti-
bus preceationibus exerceamur.
Preces enim sanctificant, si di-
uinum Verbum adoremus. Ver-
bum autem diuinum adest, vbi
cor & pura vitæ institutio in hu-
militate conseruatur. Laborabat
Israel sacrificia perficiens: cla-
mabant prophetæ ad Deum: E-
mitte lucem tuam, & veritatem
tuam. Illi clamabant, & nos ac-
cepimus. Alii laborauerunt, sicut
Dominus dixit, & nos in laborem
ipsorum introiuiimus. Venit enim
ad nos Dominus, dicens: Ego
sum lux, ego sum veritas. sine la-
bore accepimus gratiam, sed
cum labore oportet nos gratiam
conseruare.

Iii ij

ANNO
CHRISTI
325

*De his qui dicunt non oportere
Christianos laborare.*

Math. 6.

Quoniam aliqui nolentes laborare, sed curiosi esse, male interpretantur sacras Domini voces, dicentis: *Ne sitis solliciti anima vestra quid manducetis*: perinde ac si verbis ipsis adherentes nō oporteret Christianos terram colere & laborare: demonstrandum est non sic dixisse Dominum. Possumus enim laborare, & securi esse, scientes & credentes, quod op̄t̄um nostrorum incrementum & fructus ipse Dominus dat, qui dixit: *Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, & dormiat, & surgat nocte & die: & semen germinat, & assurgit, & non nouit ipse.*

Marc. 4.

De clericis sacri ordinis.

Clerici sacri ordinis cælestium typi & imagines esse debent. Episcopus quidem debet obtinere locum Domini, tamquam caput post illum ecclesiæ quam recepit: presbyter tenere debet sedem & locum seraphicum; diaconus autem cherubicum: minister vero his ministrare debet.

*Quod non oportet laicos in
suggestum ascendere.*

Non licet laicos in suggestum ascendere, præter eos qui legere aut canere ex libris debent.

De sancto baptisate.

Baptisina nostrum non oculis corporis considerandum est, sed mentis. Aquam vides, considera virtutem Dei in aquis abscondi-

Περί τῶν λεγόντων μὴ δεῖν Χριστιανούς ἐργάζεσθαι.

ANNO
CHRISTI
325.

Ἐπειὸς πῆρες ἐκ ἐργάζεσθαι βουλόμενοι, ἀλλὰ πῶς ἐργάζεσθαι, ἐκλαμβάνουσι κακῶς τὰς τῶ κυρίου ἱερῆς Φωνάς, εἰπόντες· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· ὡς οὐ ζητεῖτε λέγοντες, ἀκολουθεῖν τῇ Φωνῇ ταύτῃ ἐργάζεσθαι εἰς τὴν γλῶσσαν Χριστιανούς· ἄποδεικτέον ἡμῖν μὴ οὕτως εἰρηκέναι τὸν κύριον. ἔχωρεῖ γὰρ ἐργάζεσθαι ἐμὴ μεριμνᾶν, εἰδότες ἡμᾶς καὶ πισυόντας, ὅτι τῶν ἐργῶν ἡμῶν τὸ αὐξήσειν ἐστὶν καρποῖς αὐτῶς ὁ κύριος δίδωσιν, εἰπόν· ὅπως ὅστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἐὰν ἀνθρώπος βάλῃ σπέρμα ἐν τῇ γλῶσσῃ, καὶ κατεύθῃ, καὶ ἐξείρῃ τὸν κόκκον καὶ ἡμέραν καὶ ἄσπρος βλαστᾷ καὶ κηκύνεται, ὡς ἐκ οὐδὲν αὐτός.

Περί τῶν ἱερουμένων.

Τοῖς ἱερευμένοις εἰς τύπον καὶ εἰκόνα χρῆσθαι τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπίσκοπων ἐπέχον τὸν τῶ κυρίου, ὡς κεφαλῶν μετ' αὐτῶν ὄντα τῆ ἐκκλησίας, ἥς παρέληφε τὸν ὁ πρεσβυτέρον, τὸ σερραφικὸν ἐπέχον θεόν· τὸ δὲ διάκονον, τὸ χερυβικόν· τὸ ὑπὲρ πάντων εἰς διακονίαν τούτων εἶναι πρῶτον.

Περί τῶ μὴ δεῖν λαϊκοὺς ἀνίστασθαι ἐν τῶ ἁμβωνί.

Περί τῶ μὴ δεῖν λαϊκοὺς ἀνίστασθαι ἐν τῶ ἁμβωνί, πλὴν τῶ πεταγμένων ἀναγνώσκον ἢ ψάλλον ἐν ταῖς διφθέρασι.

Περί τῶ ἁγίου βαπτίσματος.

Τὸ βάπτισμα ἡμῶν οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς κατανοητέον, ἀλλὰ τοῖς νοεροῖς. ὕδωρ ὄραται, νόησον τὴν ἐν τοῖς ὕδασι κρυπτομένην τῶ θεοῦ δυνάμιν.

ANNO
CHRISTI
325

ἐν ᾧ πνεῦμα ἁγίον καὶ περιβα-
πτίζονται ἡμᾶς. Ἐπεὶ οὖν ἰεροὶ διδάσκαλοι
λόγοι· ἐν ᾧ πιστεῖ τῆ βαπτίζοντος, ἔ-
στιν πιστεῖ τῆ βαπτίζομένου, διὰ τῆς ἱε-
ραῆς ἐπιθέσεως, πλήρη τῆς ἁγιασμοῦ
τῆς πνεύματος καὶ τῆς θεοῦ πυρὸς νόει τὰ
ὑδατα. αὐτὸς γὰρ, Φησὶ, βαπτίσθη ὑμᾶς
ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ περιβαπτίζομαι
μετὰ ὑμῶν ὁ βαπτίζόμενος ὑπεύθυνος
ἀμάρτημάτων, ἔτι τῆς φθορᾶς δου-
λείας ἐνέχουτος· ἀνέρχεται δὲ ἐλευ-
θεροῦς τῆς περὶ αὐτοῦ δουλείας καὶ
τῆς ἀμάρτιας, ἡ δὲ τῆς θεοῦ ἐκκληρονό-
μος χελεῖ αὐτὸς γερονῶς, συκληρονό-
μος ἢ χελεῖσθαι, αὐτὸς ἐνδυσάμενος
χελεῖσθαι, καὶ ὡς γέγραπται· ὅσοι εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσατε.

Γεεὶ τῆς θείας τραπέζης, καὶ τῆ ἐπὶ
αὐτῆ μωσείου τῆ σώματος
καὶ τῆς αἱματός τῆ χελεῖσθαι.

Ἐπὶ τῆς θείας τραπέζης πάλιν ἐάν-
ταῦτα μὴ τῶ προκείμενῳ ἄρτῳ καὶ τῶ
ποτῆρι ταπεινῶς προσέχωμεν· ἀλλ'
ὑψώσαντες ἡμῶν τὴ διάνοιαν, πιστὴ νοή-
σαιμεν καὶ εἶπεν ἰπὶ τῆς ἱεραῆς ἐκείνης τρα-
πέζης. Ἐπεὶ ἀμὸν τῆ θεοῦ, ἔπειτα αἱροντα
τῆ αὐτῆ τῆ κόσμου, ἀδύπως ὑ-
πὸ τῆς ἱερέων ἐνδύμενον· καὶ τὸ πᾶν
αὐτῆ σώμα καὶ αἷμα ἀληθῶς λαμβά-
νοντας ἡμᾶς, πτεῖν ταῦτα ἔτι τὰ ἡμετέρας
ἀναστάσεως σύμβολα. διὰ
τῆτο γὰρ οὐτε πολὺ λαμβάνομεν, ἀλλ'
ὀλίγον, ἵνα γωμεν ὅτι οὐκ εἰς πλη-
μονίῳ, ἀλλ' εἰς ἁγιασμόν.

Πεεὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Οὐχ ἀπλῶς ὁ κύριος τῆ ἐαυτῆ
σάρκα ὑπὲρ ἡμῶν παρέδωκεν εἰς πά-
θος καὶ θάνατον, ἀλλ' ἵνα τῆ ἡμε-
τέραν σωτηρίῳ παρακαταστήται,
καὶ ἵπὲρ ἐλάβη ὡν τῆ θανάτου, καὶ ὡς αἰωτέρο ὁ λόγος ἀπέδειξε.

tam. In sancto enim Spiritu &
igne baptizari nos docet euange-
lium. In fide enim baptizantis, &
fide baptizati, per sacram inuoc-
ationem plenas sanctificatione
Spiritus & ignis diuini aquas
confidera. Ipse enim, inquit, ba-
ptizabit vos in Spiritu sancto &
igne. Descendit itaque qui bap-
tizatur reus peccatorum, & obno-
xius seruituti corruptionis: &
ascendit liberatus ab hac serui-
tute & peccato, factus filius Dei
& heres gratia ipsius, coheres au-
tem Christi, indurus ipsum Chri-
stum, sicut scriptum est: Qui
cumque in Christum baptizati e-
ritis, Christum induistis.

De diuina mensa, & de eo quod
in ipsa est mysterio corporis
& sanguinis Christi.

Iterum etiam hic in diuina
mensa ne humiliter intentissimus
ad propositum panem & pocu-
lum: sed attollentes mentem, fi-
de intelligamus situm in sacra il-
la mensa agnum illum Dei, tol-
lentem peccatum mundi, in-
cruente a sacerdotibus immola-
tum: & preciosum ipsius corpus
& sanguinem vere fumentes,
credere hæc esse nostræ resurre-
ctionis symbola. Propter hoc e-
nim neque multum accipimus,
sed parum, vt sciamus quod non
satiati, sed sanctimoniam sumi-
mus.

De resurrectione a mortuis.

Non simpliciter Dominus suã
ipfius carnem pro nobis passioni
& morti tradidit, sed vt nostram
salutem procuraret, cum liber
esset a morte, vt sermo superius
esset a morte, vt sermo superius

ANNO
CHRISTI
325

demonstravit. Clamat propheta quasi ex persona ipsius, prædicens futurum eius secundum carnem œconomiae mysterium: *Factus sum, inquit, quasi homo sine adiutorio, inter mortuos liber.* Quis autem liber a morte, nisi Deus? Sed iuxta prius ostensas demonstrationes incarnatus propter hominum dilectionem, factus quasi homo sine adiutorio, humilians suam ipsius carnem usque ad mortem, mortem autem crucis; quæ & resurrexisset prædicatur: ut postquam nos immortales fecerit, per primitias nostras resurrectionis spem nobis etiam desperatis suppeditaret, ut non amplius obnoxii sumus æternæ morti, sed liberi, quemadmodum & primitiæ nostræ Christus, ut inquit beatus apostolus Paulus: *Primitiæ Christi, deinde hi qui sunt Christi, in adventu ipsius.* Et ipsum saluatorem hunc Dominum nostrum Iesum Christum Dei & Patris filium unigenitum expectare nos in cælis, cum nostra corpora ex sepulcris excitaverit, testatur dicens: *Conversatio nostra in cælis est, unde & saluatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.* Sic enim oportet corpus nostrum clarificari, sicut & corpus Domini, ut malitiam & eas quæ nunc sunt passiones suscipere nequeat, liberum a morte & peccato, sanctum: ut in novitate vitæ cum ipso possimus ambulare in caelesti lumine, semper cū ipso Christo regnantes. In hac enim spe sanctum baptisma percepimus, & salutarē sanctorum eius mem-

Psal. 87.

Philip. 2.

1. Cor. ca. 15. vers. 23.

Philip. cap. 3. vers. 20.

βοῶ ὁ πρῶτος ὡς ἐν πρῶτου ἀντὶ, πρῶτον ἀναφωρῶν τὸ μέλλον τῆς κατὰ σὰρκα αὐτοῦ οἰκονομίας μυστήριον ἐγγήθην, φησὶν, ὡς ἐν ἀνθρώπου ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. τίς δὲ ἐλεύθερος θανάτου, εἰ μὴ θεός; ἀλλὰ καὶ τὰς προσηγορίας ἀποδείξας σαρκωθεὶς διὰ φιλανθρώπων, γέγονεν ὡς ἐν ἀνθρώπου ἀβοήθητος, ταπεινώσας πρὸς ἑαυτὴν σὰρκα μέχρι θανάτου, θανάτου ὅσμου, ἢ καὶ ἐγγήθη κηρύσσεται· ἵνα ἡμῶν ἀπαθανάτῃσας, πρὸς τὴν ἡμῶν ἀπεγνωσμένοις δι' αὐτῆς τῆς ἡμετέρας ἀσπέρχης πρὸς τῆς αἰαστάσεως ἡμῶν ἐλπίδα· ὅπως μὴ ἐπὶ ὁμοῦ δοδοῖ τῷ αἰωνίῳ θανάτῳ, ἀλλ' ἐλεύθεροι, καθάπερ καὶ ἡ ἀσπέρχη ἡμῶν Χριστός, καθάπερ φησὶν ὁ μακάριος ἀποστόλος Παῦλος· ἀσπέρχη Χριστός, ἔπειτα οἱ τῶν Χριστῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ αὐτοῦ. ὃν καὶ σωτήρα αὐτῶν δὴ τῶν ἐν τῷ κύνειον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶν τῶν θεῶν καὶ πατρῶν ὑπὸν μονογενῆ ἀπεκδέχεσθαι ἡμῶν ὡς ἕσθαι ἡμῶν, θύσασθαι σὺν τῇ ἡμῶν ἐν τῇ πατρὶ τῶν σώματι, ὅπως ἡμῶν πύρεται, λέγων· ἡμῶν τὸ πνεῦμα, φησὶν, ἐν ἕσθαι ὑποσπέρχης, ὡς καὶ σωτήρα ἀπεκδέχεσθαι ἡμῶν κύνειον Ἰησοῦ Χριστῶν, ὃς μετασχηματῶν τὸ σῶμα τὸ ταπεινώσεως ἡμῶν συμμορφῶν τῷ σώματι τὸ δόξης αὐτοῦ. ἔπειτα γὰρ δὴ τὸ σῶμα ἡμῶν δοξασθῆναι, ὡς τὸ τῶν θεῶν, ἀνεπίδεικτον κενίας ἐκπαύτων τῶν νῦν παθῶν, ἐλεύθερον τῶν θανάτου καὶ τῆς ἀμάρτιας, ἄγιον· ἵνα ἐν καμπτῇ ζωῆς σὺν αὐτῷ πρὸς τῆς δυνάμει δυνάμει ἐν φωτὶ ἕπουρασίῳ, συμεσθῶντες αἰεὶ αὐτῷ τῷ Χριστῷ. ἐν τῷ τῷ γὰρ τῆς ἐλπίδι καὶ τῷ ἄγιον εἰρήνη φάμεν βάπτισμα, καὶ τὸ σωτήριον τῶν ἁγίων αὐτοῦ

ANNO CHRISTI III.

ANNO CHRISTI 325.
 ἡμῶν μετοσίαν ὑποδεξόμεθα. ταῦ-
 τα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἑὸ δό-
 γματα.

Ὅτι μία ἡ ἐκκλησία τῆς Θεοῦ.

Μία ἡ ἐκκλησία ἐν οὐρανοῖς, ἡ αὐ-
 τὴ καὶ ἐπὶ γῆς. ἐν ταύτῃ τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον ἐπιναπαύεται. αἱ ἕξω ταύτης
 εἰσὶ αἱρέσεις, αἷς ἐχρῆσιν οἱ ἄθεστοι,
 ἐκ εἰσὶ διδασκαλίαι τῆς σωτήριος ἡμῶν,
 ἡ δὲ τῆς δόξης ἄλλοι, ἀλλὰ τῆς σατανᾶ, καὶ
 τῆς πατρὸς αὐτῶν τῆς διαβόλου. τὰ γὰρ Ἰου-
 δαίων καὶ Ἑλλήνων ἐτέρω χρίματι ἐκ-
 διδάσκουσιν, ἵνα ἀφέλωνται τῆς ἀ-
 θεστοῦ πλὴν ὄντως ζώου.

Περί τῆς τῆς Θεοῦ προνοίας,
 καὶ τῆς κόσμου.

Μικρότερον ὁ κόσμος ἐγγύετο διὰ
 τὴν προνοίαν. προέγνω γὰρ ὁ Θεὸς
 ὅτι ἀμάρτησεν ὁ ἄθεστος. διὰ τὸ το-
 κονοῦς ἕρπυλοι καὶ καμνὸν γλῶσσο-
 δικῶν, κατὰ τὰ ἱερὰ θεάματα, καὶ
 φαινομένης ἡμῶν τῆς ἐπιφανείας καὶ
 βασιλείας τῆς μεγαλῆς Θεοῦ καὶ σωτή-
 ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ παρρη-
 λονταί τότε, κατὰ Φίσι Δανιήλ, πλὴν
 βασιλείαν ἄγιοι ὑψίστου, ἔστι ἡ γῆ
 καὶ αἱ ἀγία γῆ ζώντων, ἔστι νεκρῶν.
 ἡ προνοίως Δαυὶδ τῶν τῆς πί-
 στως ὀφθαλμῶν, βοᾷ πνεύμα τῆς ἰδεῖν
 τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῆ ζώντων, γῆ
 προνοίως καὶ ταπεινῶν. μακάριοι γὰρ,
 Φίσι, ὅτι προνοίως, ὅτι αὐτοὶ κληρο-
 νομήσουσι τὴν γῆν, καὶ ὁ προνοίως
 καὶ ταπεινῶν αὐτῶν, Φίσι, πόδες
 προνοίως καὶ ταπεινῶν. ταῦτα ἐκ τῆς
 ἀποδοξάντων πῶς ἀγίοις ἡμῶν πα-
 τράσιν ἐκκλησιαστικῶν διατυπώσεων,
 μικρὰ ἐκ πολλῶν, τῆς δὲ τῆς συζη-
 τῆς σωτέρας ἀμῆν. ἔξεντο δὲ καὶ
 ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες εἰκοσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ, οἷς ἔστι αὐ-

brorum participationem susci-
 pimus. Hæc ecclesiæ catholicæ
 dogmata sunt.

Quod una est ecclesia Dei.

Vna est ecclesia in cælo, eadem
 & in terra : & in hac requiescit
 Spiritus sanctus. Hæreses autem
 quæ extra hanc sunt , quas ha-
 bent homines , non sunt doctri-
 næ saluatoris nostri , neque apo-
 stolorum , sed satanæ & patris eo-
 rum diaboli. Quæ autem sunt
 hæreses Iudæorum & Græcorum ,
 alio docent modo , vt ve-
 ram vitam hominibus auferant.

*De prouidentia Dei, &
 de mundo.*

Minor mundus per prouiden-
 tiam factus est : præuidit enim
 Deus peccaturū esse hominem.
 Idcirco nouos calos & nouam
 terram speramus , iuxta sacras
 literas , apparenē nobis præsen-
 tia & regno magni Dei & salua-
 toris nostri Iesu Christi : *Et tunc*
(vt ait Daniel) percipiem sancti
regnum Altissimi, & erit terra pu-
ra, sancta terra uiuentium & non
mortuorum. quam oculis fidei
præuidens Dauid clamat: Credo
videre bona Domini in terra ui-
uentium, terra mansuetorum &
humilium. Beati, inquit, mites,
quoniam ipsi possidebunt terram.
Et propheta: Et calcabunt ipsam,
ait, pedes mansuetorum & humi-
lium. Has ex elaboratis a sanctis
 nostris patribus constitutioni-
 bus ecclesiasticis, paucas ex mul-
 tis hoc commentario descripsi-
 mus. Ediderunt autem & eccle-
 siasticos Canones viginti in Ni-
 cæna Synodo : quos ipsos ne-

Dan. cap. 7.
verf. 18.

1. sal. 26.

Math. 5.

1. sal. 26.

cessarium existimaui huic scripto inferere.

Canones ecclesiastici sanctæ magnæque Synodi Nicænæ. Definita sunt hæc quæ subiiciuntur.

CAPVT XXXII.

De eunuchis qui seipsos castrauerunt.

I.

SI quis in ægritudine a medicis excisus sit, vel a barbaris excisus, ille permaneat in clero. Si quis autem sanus seipsum exciserit, hunc amplius in clero non haberi conuenit: & deinceps neminem talem oportet promoueri. Sicut autem manifestum est, illud dictum esse de iis qui eam rem consulto instituerunt, & ausi sunt seipsos excindere: ita si qui vel a barbaris, vel a dominis suis eunuchi facti sint, & inueniantur alioqui digni, eos in clerum recipit Canon.

De his qui ab ethnicis venientes ordinantur.

II.

Quoniam multa vel pro necessitate, vel alioqui cogentibus hominibus contra Canonem ecclesiasticum facta sunt, ita ut homines ex vita gentili nuper accedentes ad fidem, & exiguo tempore eruditi, statim ad spirituale lauacrum ducantur, & simul atque baptizati fuerint, ad episcopi vel presbyteri dignitatem promoueantur: recte igitur visum est, de cetero nihil tale debere fieri. Nam & tempore opus

Ἐὸν ἀνάγκαι ὡρίσθη ἐντάξαι τῶν
χρῆματι.

Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ σωμαχθεῖσιν τῆς ἀ-
γίας καὶ μεγάλης συνόδου ἐν Νικαίᾳ.
Ὡρίσθη τὰ ὑποπεταγμένα.

ΚΕΦΑΛ. λβʹ.

Περὶ δινούχων δοποκοφαντων
ἑαυτοῦ.

αʹ.

Εἰ τις ἐκ νόσου ὑπὸ ἰατρῶν ἐχρηρ-
γήσῃ, ἢ ὑπὸ βαρβάρων ἐξείμησθαι,
οὐκ ἐπιτρέπεται ἐν τῷ κλήρῳ. εἰ δὲ τις ὑ-
γιάνων ἑαυτὸν ἐξέτεμε, ἔσται κεν ἐν τῷ
κλήρῳ. Ἐπειδὴ ὁ μὲν πεπεῦθε προση-
κεῖ, ἔσται τῶν δεύρων μηδὲν αὐτὸ ποιῶν
χρῆμα * πρὸς ἀγῶν. ὡς περὶ τῆς
περὶ δὴλον, ὅτι περὶ τῶν ἁπλοῦς
καὶ πρῶτα, καὶ πολυμένων ἑαυτοῦ
ἐκπέμνειν, εἰρηται. οὕτως εἰ πῆρες ὑπὸ
βαρβάρων ἢ δεσποτῶν δινηχῶσται,
διελοκοῖντο δὲ ἄλλως ἄξιοι, τοῦτοις
εἰς κλήρον προσέεται ὁ κανὼν.

Περὶ τῶν ἀπὸ ἐθνικῶν εἰς χειροτονίας
προσλαθέντων.

βʹ.

Ἐπειδὴ πολλὰ εἶπε ὑπὸ ἀνάγκης, ἢ
ἄλλως πως ἐπιγυρομένων τῶν ἀθεο-
πων ἐγγύετο παρὰ τὸ κανὼνα τὸν ἐκ-
κλησιαστικόν, ὡς ἐπιδοῦναι ἀπὸ ἐθني-
κοῦ βίου ἄρτι προσελθόντας τῆς πίστεως,
καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατηχηθέντας, δι-
δύς τῆς πνευματικῆς λέξεως ἀγῶν, καὶ
ἅμα τῷ βαπτισθῆναι * πρὸς ἀγῶν εἰς
ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, καλῶς ἐ-
χῶν ἔδδξε τῶν λοιπῶν μηδὲν τοιοῦ-
τον γίνεσθαι. καὶ γὰρ καὶ χρόνου δὲ
τῶν